

Jóremény-fok

(Imre József professzornak)

*reggel reggel peng a csendje
ragyog az ég mint a penge
ragyog a Kés mint a csillag
hull a fény hull pontosan*

*Hull a fény hull pontosan
peng a csendfény fémesen
fölkél a Kés mint a csillag
reng a műtőlámpa-menny*

*Fehér fehér fehér órák
s az órákban nincs idő
virág az ég: minden szirma
gyökerébe visszánő*

*fehér fehér hó világít
atlantiszi hóhullásban
fehér fehér kristálymaszkban
hó-álarcban a Sebész*

*műtőlámpa-menny fölöttem
tengerhullám-föld alattam
én vagyok a föld a tenger
ő a csillagfényű kés*

*szemek mintha fehér éjből
szememmel a semmi játszik
minden pórusom megindul
sodrában a tengerártnak
minden sejtem szerteárad
elveszitem magamat*

*én is én is fény vagyok már
túl ezernyi szigeten
s szikrázó jéghegyeken
tisza fényrezgés vagyok már
fekszem a Jóremény-foknál
alszom a Jóremény-foknál
— mintha csak most lennék ébren
a bizalom tengerében*

*

tiszta vérzés   tisztuló
test amelyre álommélyből
virágzó kristály-növényből
nagy szirmokban hull a hó
hull csak hull a lenti égből
föl a földre az a hó

*

szikén fölszikkázó csillag
szememben fölkel a fény
orgona bűg: jóremény
s micsoda virágok nyílnak!
március szűzhó-kötésén
újhitű friss szent virágzás
ezeregy-pipacsnyi vér
s az órákban idő lüktet
s a szivárvány — inni kér

Kérdések halott anyámhoz

1.

Hová mennek a fák
a fák?
A Körös-parti hársak,
a kastélykerti koronák,
a szigeti füzek
                        hová
mennek — vállukon tarisznyával?

2.

Íme, anyám: tüskés ágakon
úszik hófürtű illatfelleg.
Mondd: hová jutnak a fájdalom
akácosaiban a lelkek?